

ALBERT GARRIDO LLORT, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient núm. 9/2015 els membres del Consell de la Informació de Catalunya en reunió plenària de data 17 de desembre de 2015 (CIC) van adoptar per unanimitat el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

Expedient número 9/2015

ASSUMPTE: Escrit de queixa presentat el 25 de setembre de 2015 per la senyora M.C. R.P., en representació de la família d'una dona que va suïcidar-se a la ciutat de Girona, per la informació publicada per *El Punt Avui-comarques de Girona*, tant a la seva edició impresa, com a la seva edició digital i a través de les xarxes socials mitjançant el compte de Twitter del mitjà. La informació es titula "Caiguda mortal a la catedral de Girona", i conté un destacat que diu: "Una dona va morir en caure des d'una de les eixides del costat del monument".

ANTECEDENTS

La senyora R. considera que la notícia publicada "va transcendir enormement el dret a la informació que tenen els periodistes i va suposar una intromissió injustificada i gratuïta en la vida privada de la víctima i en el dolor de la seva família". En aquest sentit, afirma que la informació no es va limitar a informar dels fets objectius, sinó que "es van incloure el nom complet de la víctima, tots els seus detalls personals i familiars, especulacions sobre la seva situació mèdica, informació estrictament privada i informació confidencial recollida en el part de la policia que va atendre el cas". En definitiva, la senyora R. creu que la informació suposa "una vulneració del dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, una falta de respecte al dolor i aflicció de la família afectada, i un clar dany a l'honor de la víctima i la seva família".

En concret, considera que s'han vulnerat els següents criteris deontològics:

2. Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.

4.Utilitzar mètodes dignes per a obtenir informació o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits.

9. Respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intrusió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin.

AL·LEGACIONS

El Consell de la Informació va sol·licitar les al·legacions pertinents a *El Punt Avui*, que va respondre el 28 de setembre de 2015 a través de Jordi Grau, director adjunt i responsable de l'edició de les comarques gironines. En el seu escrit, Grau diu que les normes d'estil del diari "recullen que no es publicaran suïcidis que s'hagin produït en l'àmbit privat, sempre que no siguin persones rellevants", tot i que "deixa una porta oberta a la publicació d'aquests tipus de fets si s'han produït a la via pública i si hi ha hagut participació dels equips de rescats o policials, com és el cas". El director adjunt subratlla que el fet va succeir en un lloc concorregut i va alertar els veïns de la zona, i que van participar en el rescat efectius dels Mossos d'Esquadra i de la Policia Municipal. En aquest sentit, Grau considera que la notícia "s'ajusta a fets que són considerats d'interès públic", que va ser "absolutament contrastada per diverses fonts, no només policials". I afegeix que els fets eren públics, "ja que es van publicar diverses esqueles de la defunció en els mitjans gironins". El responsable del diari afirma que la informació va arribar de "fonts rellevants" i rebutja "de manera enèrgica" que fos obtinguda per cap procediment il·lícit".

Grau afegeix que, en un primer moment, els fets es van investigar "per si es tractava d'un accident o d'una caiguda, voluntària o no, cosa que no estava tancada a l'hora de publicar la informació". Més endavant diu que, de fet, la investigació policial es decantava per una hipòtesi però no deixava tancada la porta a altres possibilitats".

El text de les al·legacions explica que la família de la víctima i la seva antiga parella van fer arribar, "personalment i de diverses maneres a la redacció del diari, el seu disgust per la publicació de la notícia". Així mateix, la secció "El lector escriu" va recollir una opinió sobre el cas que va fer arribar al diari l'entorn familiar. "Atenent una petició, i per evitar causar un dolor afegit, es va procedir a retirar de l'edició digital del diari l'esmentada informació", afegeix. El text afirma que, en cap cas, "hi va haver cap voluntat de vulnerar el codi deontològic" i que els fets publicats van ser contrastats. L'escrit finalitza dient que: "Respectem el dolor de la família i del seu entorn i per això, a petició seva, vam retirar la notícia de l'edició digital, però és evident que la informació era veraç, no especulava,

estava fonamentada i no provocava cap descrèdit per a la persona i les institucions afectades”.

PONÈNCIA

La primera qüestió a considerar és si la informació publicada vulnera els principis deontològics enumerats en la queixa:

L'essència del criteri 2 del Codi és que només s'han de publicar informacions fonamentades, que tinguin “base suficient”. Només si s'incompleix aquest supòsit, el criteri entra a considerar la possible lesió de la dignitat de les persones com a conseqüència de la imprecisió de la informació. La informació publicada, tant pel que es diu al corpus de la notícia com per l'explicació del director adjunt del mitjà, va seguir el procediment que es considera adequat professionalment per confirmar un fet. Del text de la queixa no es desprèn amb claredat que la informació publicada fos inexacta. És cert que el text de la queixa fa referència a “especulacions sobre la seva situació mèdica”, però la ponència desconeix a quina de les accepcions del verb especular es fa referència, i la queixa no diu de manera explícita en cap moment si alguns dels elements de la informació són falsos o no estan fonamentats. En aquest sentit, no s'ha vulnerat aquest criteri deontològic.

Quant el criteri número 4, tampoc hi ha cap indicatiu que la informació publicada s'hagi obtingut mitjançant cap mètode indigne o mitjançant un procediment il·licit. És evident que la periodista va fer servir fonts policials i, per tant, no s'ha vulnerat aquest criteri deontològic.

Convé, finalment, detenir-nos en el criteri 9, posant l'èmfasi en la intimitat de la víctima. El dret fonamental a la intimitat, reconegut pel article 18.1 de la CE té per objecte garantir a l'individu un àmbit reservat de la seva vida, vinculat amb el respecte de la seva dignitat com a persona, davant l'acció i el coneixement dels altres. La jurisprudència considera que, tot i que els fets siguin reals i no afectin a la reputació i bon nom de la persona, hi ha intromissió en el dret a la intimitat quan es difonen informacions que són íntimes. La intromissió no depèn, doncs, de la veracitat de la informació (STC 197/91; STC 20/92). Un altre element que s'ha de tenir en compte és si els fets estan emparats per un interès públic o el protagonista de la informació té rellevància pública i, per tant, justifiquen que el dret a la intimitat cedeixi davant el dret a la informació. Tampoc s'ha de confondre l'interès públic amb la simple satisfacció de la curiositat humana (STC 134/1999).

És comprensible, com explica el director adjunt en les al·legacions, que una mort que es produeix a primera hora del matí en un lloc cèntric d'una ciutat i amb presència policial i d'equips de rescat desperti l'interès

periodístic i justifiqui la seva investigació. Però la mateixa informació afirma, al final del text, que la policia “es decanta per la hipòtesi de la caiguda voluntària”. De fet, la notícia proporciona prou elements que sustenten aquesta hipòtesi quan informa de la preocupació dels familiars de la dona, que van trucar als hospitals per preguntar si hi era ingressada, en constatar que no era a casa seva i que s’havia deixat la documentació i les ulleres, “que la dona no deixava mai perquè li eren molt necessàries”. A continuació, i citant fonts policials, s’afegeix que “la dona tenia problemes psicològics i que feia temps que es medicava per ansietat i que s’havien preocupat per la seva salut perquè van saber que no havia assistit a la darrera visita que tenia programada amb el psiquiatre”. Si la periodista i el mitjà disposaven d’aquesta informació abans de la publicació, era clar que la hipòtesi més sòlida era la del suïcidi i, tot i així, van decidir publicar-la identificant amb nom, cognoms i professió a la víctima.

Per tot el que s'acaba d'exposar, el Ple del CIC adopta el següent:

A C O R D

El CIC no considera que hi hagi cap element que justifiqui l’interès públic de la notícia, encara que s’hagi produït en un espai públic. I molt menys que es publiquin dades confidencials sobre la salut o la malaltia d’una persona perquè formen part del nucli de la seva privacitat. Si el diari considerava imprescindible informar al ciutadans d’un fet que va causar alarma a la zona a primera hora del matí, podia fer-ho sense identificar la víctima i sense revelar, com hem dit, informació sobre la seva salut. Seria suficient per satisfer, en tot cas, la curiositat pública, que no pot substituir l’interès públic.

Per tant, EL Ple del CIC considera que el diari ha vulnerat el criteri 9 del Codi Deontològic.

I per que així consti s’estén la present certificació, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 18 de desembre de 2015. Certifico.

Vist i plau
Roger Jiménez
President

Albert Garrido
Secretari General